

Campus Obert

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

► TEMA

L'OCP i el pare Massot

L'Obra del Cançoner Popular, que enguany compleix el seu centenari, va ser un dels projectes privats més ambiciosos per tal de recollir i estructurar el llegat de la tradició oral de tot el territori de parla catalana. En els darrers anys, el pare Massot hi ha fet les seves aportacions acadèmiques i editorials.

L'Obra del Cançoner Popular

↔ Josep Maria Figueres *

Josep Massot, en múltiples articles acadèmics, la biografia de Patxot, amb les edicions dels *Materials* i amb

aquest extraordinari volum de cloenda, ens explica i documenta l'Obra del Cançoner Popular (OCP), una obra a la qual sempre anirà lligat i que té una profunda significació en la música popular i en la cultura catalana. Montserrat està així íntimament lligada a una excepcio-

nal iniciativa de recopilació d'un tresor immaterial: les cançons de treball, d'oci en taverna o plaça, d'infants... que la societat industrial ha arraconat arreu Europa i eren, ben vives, un instrument amb múltiples finalitats. El 1921, Rafael Patxot va tenir la idea, i finança, l'OCP per recollir lletra i música de totes les cançons de les terres de parla catalana. Els anys vint i trenta així s'entrevistà a multitud de persones grans amb la qual cosa es pogué recollir que es contava pels volts del 1850 gràcies a la memòria dels qui bolcaren el seu record als

recopiladors d'aquesta OCP. Uns volums que demostren l'amplitud i eficiència la feina feta, interrompuda el 1936. El tresor oral tan fràgil, tanmateix, se salvà, es preservà, i els llibres editats en donen fe. Els originals de les missions arreu les contrades, de mar a muntanya, es con-

servaren a Suïssa on foren preservats quan els militars cremaven els llibres i papers en català pels carrers. El fundador Patxot va deixar instruccions que, acabada la dictadura de Franco, poguessin tornar de Suïssa a Catalunya.

S'editaren, d'una banda, els *Materials* i el 2021, a cura de Massot, la síntesi de la gairebé setantena de missions de recerca. Comença amb la primera missió, la d'Higiní Anglès i Pere Bohigas al Solsonès i l'Alt Berguedà on es recolliren lletres i músiques, es fotografià als cantaires populars i es documentà amb fitxes i altres documents, la carca. Es tanca amb la missió del prevere Joan Sala que aplega 427 cançons que constitueixen el volum XVIII dels *Materials* de l'OCP que també editaren les premses del monestir.

* Universitat Autònoma de Barcelona

COORDINACIÓ

Sebastià Serra i Busquets

◆ Antoni Vives Reus

◆ Rafel Pulgerver Pou (CEDOC-UIB)